

Afra James
Mély lélegzetek

Ablakon néz ki nő,
ajtón tekint be férfi,
Ezüstjukt kiint felejté,
bent egymás után ülnek ágyra,
előbb a férj dől el, majd szép
az a nő is rájra, aztán újjak
indulnak meg, fehér eszék
a mosdatlan tapok irányába.
Férfi felszik fáradt hátán,
nyakával felfelé tör,
ajkával filbe maörna.
Mosdulatai néha nyersék,
s én csak hallgatom,
mihát földre hogy esnek,
egymásba mondások
hoggy akadnak, és a testek.

Erzeps rajok váltakoznak,
meg susogós nőtöredékek,
majd elcsukló nyöszörögéssel

és kerik a felzabáló villanás,
egyetlen elnyúló pillanat,
valami mindenkinek ismerős,
de befogadhatatlanul távoli,
amitől akkor, hiszgyeként
még nem is lehettem
egészen elszakítva.

Aztán eltelik hét per,
és elhomályosulnak a szemek,
aztán eltelik hét óra,
és kifárad a száj,
aztán eltelik hét nap,
és kaparni kezd a torok,
aztán eltelik hét hét,
és nem történik semmi,
aztán eltelik hét hónap,
és miketincs lesz az arc,
aztán eltelik hét év,
s apám valahé erős háta
örökre kontúrjait vesíti
egy sütközés tudóval,
ahogy pereg rá a föld
és ráim az élet.

A torzulás íve

könyv a hatodik születésnapra, ezt tudtam süldeni a kórházból, nem érki persze, mi az a hullanívófényű Éor a lapon, nem látja még az összefüggést a távoli, izsó tömeggel, amibe korábban annyiszor próbált már belenézni, csak később érez majd rá, és megdöbben, hogy ez a valami kesri látkatörvő a papírt, de a Éisfiam most csak lapozni tud, próbálja elképzelni, hogy valahol, még nálam is távolabbi, vannak más építések is, amik nem fémek el a Éestünkben, de még a világ legnagyobb Éestjében sem, persze neki most csak annyi a nagy tér, annennyi az új némes tércékéből elé vetült eddig, ehhez kell hozzájárítania később a bolygókat, a Éönülöttük Éeringó holdakat, aztán a távoli csillagokat, és miután megérti, hogy a Nap is csak egy Éözülük, ráadásul nem is a legfényesebb, mindent Éeszhet előről, és jóval a sugárterápiám után jön, sőt, jóval a boulabom után, akkor már nem tartom rajta a remem, mert nem is lesz, de Éarácsonykor még egy otthoni ápród nések réit, átlaporom a csillagászati Éonyvet, amit szülinapjára süldtem, majd elolvasom az utolsó sci-fit, addigra ő is megismeri a határu váfajt a hasamon, eszébe jut róla a sötét Éébolt, majd az ágyon félrebeszélve próbálék ilve maradni, próbálom odaadni neki a Éishercefet, Éésben észreétlenül tanul meg filmi a feketeÉlyukatól, Éfy nem lesz meglepetés, ha nyomon talanul eltűnök

A te mázságodban

A te honvágyad,
a te utasaidban,
a te családod,
a te ott honodban,
a te tested,
a te szobáidban,
a te imáid,
a te templomodban,
a te nyugalmad,
a te faludban,
a te mosdulataid,
a te rétáidban,
a te repszéged,
a te erdőidben,
a te illatod,
a te kertedben,
a te védettséged,
a te lélegzetedben,
a te akaratod,
a te magányodban,
a te csüdesd,
a te völgyaidban,
a te életed,
ahol nincs hely
egy maganfajta idegennek.

Nyúlás

'Almomban megnyitunk egy ragadozó madarat,
mint egy embőt. A tollait egyben fosztottuk le,
bőrként vagy bőrrel együtt, nem tudom pontosan,
csak azt, hogy biztos kézzel tettük, s a belsejében
egy ugyanolyan állat teteme várta ránk.
Kíváncsiságunk gondosan mabolja a halált.